

Prihajali smo gledat k nji zjutraj, prihajali popoldne... Z grozo smo se v bolnici vedno ozrli najprej na ono črno tablo na levi pri vhodu, kjer so napisana imena umrlih v bolnici. Ko smo prestali prvi strah, smo hiteli k oknu in pogledali strahoma v sobo... Hvala Bogu, Merica je bila še na posteljici, a slaba, zelo slaba...

Vprašali smo pri vratih usmiljeno sestro, kako je Merici. Zmajala je z glavo. Upanja nam ni mnogo dala, ker se je vodenica že preveč razvila, a vedno je pristavila: »Pri Bogu je vse mogoče!«

Šli smo h gospodu zdravniku, pa nam je rekel: »Bolezen je silno težka — a upajmo!« In smo upali in omahovali...

V petek nato je Merici vidno odleglo. Smehljala se nam je skozi okno in pošiljala pozdrave vsem znanim. Prosila je čevljičke in obleko, da gre domov. To je bilo veselje! Doma itak nismo zamogli ničesar delati. Stali smo vedno skupaj, se pogovarjali o naših bolnikih in ugibali, kaj vse bomo storili, ko se jim utrdi zdravje.

A le kratek je bil žarek upanja, ki nam je sinil v srca. Merici se je poslabšalo...

Ko sem pogledala v nedeljo popoldne skozi okno, mi je zakrvavelo srce: Merica je umirala... Njene velike črne oči so ugašale v zadnjih milih pogledih, in njena rubinasta ustka so bolešno zevala, kakor bi česa prosila.

Ugašala je potem vso noč, in šele zjutraj ob osmi uri je splavala njena angelska dušica v rajske višave.

Ležala je potem belo oblečena med visokimi cipresami in gorečimi svečami, ob vznožju je drhtel šop belih narcis, in vsa mrtvaška veža je bila polna zimskega cvetja. Odpeljali so jo v pozlačenem vozu, in veliko je bilo spremljevalcev.

Merica, tiha, blaga, šele zdaj vemo, zakaj si tolikokrat zamišljeno strmela v daljavo, zakaj ti je vedno plaval krog ustec blažen nasmehljaj...

Nikdar nisi bila razposajena, nikdar glasna... Šele zdaj vemo, da si bila ustvarjena le za oni svet, kjer ni prevar, ni trpljenja...

Lahna naj ti bo slovenska gruda, sladek naj ti bo spev škrjančka, ki se bo dvignil nad tvojo rano gomilo, pevajoč, da Merice več ni...

Modrost v pregovorih domačih in tujih.

Mati, materin.

(Konec.)

Kakršna mati, taki otroci.

Kakršna matka, taka je Katka.

Kakor mati prede, tako hči tke.

Neumna mati, norčav otrok.

Lena mati, lena hči.

Če ima mati vročnico, oče pa mrzlico, odkod zdravje?

Če mati umrje, preneha družina.

Če bi mati sama ne bila za pečjo, bi iskala hčere tam.

Materina molitev dvigne z morskega dna.

Materi je najbolj bolan otrok najljubši.

Lažje preredi ena mati sedem otrok, ko sedem otrok eno mater.

Mati daje otrokom hrane, a ne pameti.

Mati misli daleč, otrok pa še dalj.

Toplo, pa ne ko leto; dobro, pa ne ko mati.

Mati brez ljubezni je dan brez solnca.

Mati junaškega sina mora prva žalovati.

Mati in oče sta nas naučila govoriti, svet pa molčati.

Materina ljubezen je velika, božja je še večja.

Če je mati še tako revna, skrbi vendar, da je otroku gorko.

Kdor noče slediti materi, mora končno beraški palici.

Bolje izgubiti bogatega očeta ko revno mater.

Moja mati, zmeraj moja, naj bo revna ali bogata.

Mati, mati! Kdor jo ima, jo kliče. kdor je nima, jo pogreša.

Mati, ki krega hčer, nevesto svari.
Mati za hčerjo plače, hči pa na
plesu skače.

Reki.

Na materinem konjičku jahati.
Mater (zemljo) je poljubil.
Kaj takega naša mati ne kuhajo.
Njegove matere putke ne letajo tako
visoko.

Tako so naredili vselej naša mat',
preden so šli spat.

Za bolno mater prositi (zase).

(Primeri »Detoljub« 1915.)

Slovstvo.

Jos. Jurčič: Spisi. II. zvezek.
Uredil dr. Ivan Grafenauer. 1923. Zalo-
žila Jugoslovanska knjigarna. Cena broš.
Din 20—, vez. Din 30—. Zopet smo za
odločen korak bliže koncu Grafenauer-
jeve izdaje našega klasičnega Jurčiča.
Nekaj zvezkov, in pred nami bo ležala
celotna izdaja Jurčiča. Ta zvezek pri-
naša povesti: Jurij Kobila, Tihotapec,
Vrban Smukova ženitev, Kloštarski žol-
nir, Grad Rojinje in Golida. Kolikor na-
slovov, toliko znamenitosti! Zvezek gor-
ko priporočamo.

Posetnica.

IVA DORNIK

V imenu te dekllice se skriva znan slo-
venski pregovor. Kdor ga že ima, naj ga
kar izda!

Rešitev naloge v šte. 3.—4.

Sp ovednica

fo variš

rd ečica

il ovica

fi skarna

ap nenec

ro bida

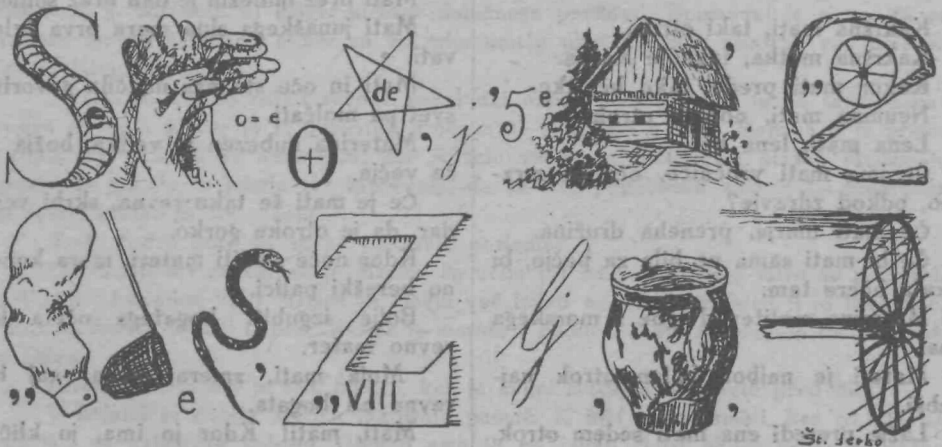
Stritar — Pod lipo.

Rešitev rebusa v šte. 3.—4.

Ako bi nevoščljivost gorela, bi ne
bilo več treba drv na svetu.

Popravek: V rešitvi križa na str. 48 se
mora glasiti mesto Magdalena — Eliza-
beta in mesto Anastazij — Eleverij,
da se prav izrabijo v šte. 1—2 predpisane
črke. Rešitev je seveda ista.

Rebus.

(Pešitev in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 14 dni po izidu lista — v prihodnji številki.)